

“ఈ సంక్రాంతి పండుగ శుభ
నందర్భంలో విచ్చేసిన అక్కలూ,
బావలూ, అన్నలూ, వదినలూ, మేన
మావలూ, మేన తల సమక్షంలో ఒక
ప్రకటన—నేనూ, సుధాకర్ పెళ్లి చేసుకో
బోతున్నాం.”

“అ!”

“ఏవితీ?”

“అఁ అఁ?”

“ఏవితండీ అలా మొద్దు రాచ్చిప్పలా

ఊరుకుంటారు అమ్మాయే రో
అంటోంది నిజవేనా నువ్వయినా
ఆయనకి కాస్త చెప్పన్నయ్యా ఆయన
చూస్తే ప్రొఫెసరుగారూ నేనా చదువు
లేనిదాన్ని. నా మాటలొక లక్ష్యవా
ఏవన్నానా?”

“బావనేవితీ అడిగేది? నువ్వూరుకో..
ఏవితే గీతా నువ్వంటున్నది సుధాక
రెవరూ పెళ్ళేవితీ మతీసుతిగాని
పోయిందేవితీ?”



“నాకేం మతిపోలేదు. సు ఛా క ర్ నాన్నారి స్టూడెంటు. రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసుకు నోటీసిచ్చేసాం. వచ్చే నెల పదహారో తేదీ మధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటలకి పెళ్ళి మీరంతా విచ్చేసి మదర్పిత నమస్కారాలు మాత్రం స్వీ క రి చ ప్రారంభం.”

“ఏమిటి చెలాయ్ వేళాకోళవా ? నాన్నారూ, మీ కతను తెలుసునా ? ఈ పెళ్ళి సంగతి కూడా తెలుసా ?”

“నాకు తెలుసు. కుర్రాడు బుద్ధి మంతుడు. రీసెర్చి చేస్తూనున సల్యూరి కాసిడ్ ప్లాంట్ లోనే పార్టు టైమ్ గా పనేస్తున్నాడు. ఓ సుఛాకర్, సమయా నిక వచ్చేవ్ రా....రా....”

“కుర్రాడు బాగానే వున్నాడు గాబట్టి కాదననుగానీ. లక్షణంగా ఆకాశవంత పందిరీ, భూ దేవంత పీటపేసి పెళ్ళి చెయ్యకుండా ఈ రిజిస్ట్రీ పెళ్ళి విటన్నయ్యా. ఏదో ఇంటి ఆడపడుచును చెప్తున్నాను. వచ్చేనెల పెళ్ళి చేసుకుంటానని శివాలేస్తున్నాది, ఆ నెలంతా శుక్రమూఢంలా వుంది. ఆ పంతులు గార్లోసారి పిలిపించి,”

“మరేం అడ్డు చెప్పకండి పిన్ని గారూ. నాకూ, గీతకూ అలాంటి పట్టింపు లేవు. కులం అని చూడకుండా మనిషిని చూసి ఒప్పుకున్నందుకు నా ధన్యవాదాలు.”

“అదికాదు డా బూ పెళ్ళంటే నూరేళ్ళ పంట.... ఏదేనా జరిగితే చాలా డాధ పడాల్సి వుంటుంది....”

“ఏమిటి మావయ్యా.... మీరూ, మీ చాదస్తంమాటలూను.... మీ అడ్డంకులే

మా కపకకునాలు నాన్నారూ మీ రొక్కమాట అనొన్ను చేసెయ్యండి వీళ్ళు మరి మాటాడరు.”

“ఎస్ వచ్చేనెల పదహారో తేదీనే అమ్మాయి పెళ్ళి.... ఓకే....?”

* * *

ఎంత సమ్మకాలకపోతే మాత్రం కన్ను పొయ్యేటంతగా కాటుక పెట్టుకుంటారుటండీ ? అహ.... తెలీ కడుగు తానూ శాస్త్రాల్నే ధిక్కరిస్తే ఏమవుతుందండీ.... కాకపోతే అలా పెళ్ళి చేసుకున్నాడు నిక్షేపంలాంటి కుర్రాడు. ఆ రెండు తిరిగిందా.... లేదు. ఆ ప్యాక్ రీలో అదేదో యాసిడ్లుట.... సలసల మరుగుతోంది.. స్కూల్ డ్రైవర్ నా బొందో తెమ్మని ప్రొఫెసరుగారు పురమాయిస్తే తనే వెళ్ళబోయి పనివాణ్ణి పంపేట్ట.... అలా పలికిసాడండీ భగవంతుడూ.... భక్తున పగిలిపోయింది. పనివాడు అలాపోయి బ్రతికిపోయేడు.... కుర్రాడిలా వుండిపోయి వెళ్ళిపోయేడు. ప్రొఫెసరుగారు గాయాలతో మంచాన పడ్డారు. అయినా తెలిసి తెలిసీ శుక్రమూఢం మిడసరి లగ్నవూ ఏమిటండీ.... చదువుకునికూడాను.... పిదపకాలం పిదప బుద్ధులూ కాపోతే.... ?

* * *

“సరిగా పదిహేనురోజులకు అద్భుత మైవ ము హూ ర్తం వుంది. మావ గారింట్లో కూర్చున్న అల్లుడిలా శుక్రస్థానం, పూలవల్ల కిమీద కూర్చున్న పెళ్ళి కొడుకులా గురుస్థానం శుభ ప్రదాన్ని సూచిస్తున్నాయి. బావగా రేవంటాను ? నిశ్చయం చేసేసుకుందామా ?”

చూడవే అమ్మ..... కాలేజి వేళయింది త్వరగా
పేలుచూడు అంటూ బంపుకుంటున్నాడు
అన్నయ్య...!!



బి.విద్యోగశాస్త్ర

“శుభస్యశీఘ్రం.... ఏవిరా అబ్బాయ్..
నీకేవే నా అభ్యంతరవా?”

“అబ్బే ఏవీ లేదండి నిశ్చయం
చేసుకున్న ఘడియలు మంచివో కావో
కా స చూసుకున్నారా? లేకపోతే కాస్త
చూడండి.”

“బాగు బాగు... ఏదీ పంచాంగం అందు
కోండి.... శుభం.... ఏకాదశీ శుక్రవారం.
మన సంబంధంలో దోషం లేనట్టే.
ఎక్కడా కాగడా వేసి వెతికినా వర్ష్యం
గాని దుర్ముహూర్తం కాని కనబట్టలేదు.
ఈ తాంబూలాన్ని పుచ్చుకొని శుభాన్ని
పలకండి బావగారూ....”

“శుభం....”

“అన్నట్టు బావగారూ.... పెళ్ళయిన
తర్వాత అమ్మాయికి తిరుపతి
మొక్కు ఒహటుందట. మరి దాని
కూడా ముహూర్తం చూసేసుకుంటే,
గర్భదాన ముహూర్తం తిరిగి పచ్చేక
చూసుకోవచ్చు.... ఏవంటారు?”

“నాదేవుంది బావగారూ.... వాళ్ళిద్దరూ

ఏవంటే అదే కానియ్యండి ఏవిరా
అబ్బాయ్”

“అలాగే నాన్నగారూ....”

“అయితే సరిగా పెళ్ళయిన రెండో
నాడు ప్రయాణానికి మంచి ముహూర్తం
వుంది. ఆరోజు బయలుదేరి మొక్కు
చెలించుకుంటారు.”

“శుభం.”

ఫెళ్ళున పెళ్ళి జరిగింది అనుకున్న
ముహూర్తానికి, అవునా? సరిగా ఆ
రెండోనాడు పెళ్ళికుమారుడూ, పెళ్ళి
కుమార్తె, మరో ఇద్దరు దగ్గిరవళ్ళూ
తిరపతి బయలుదేరారు. బోధపశ్చేదూ....
కాని చూసేవూ వెధవది కాలం ఎంత
చెడ్డరో. కాంక్రీటు సిమెంటు వేసినంత
గట్టిగా ముహూర్తం పెట్టడవేమిటి....
ఆ తిరపతి ఘాట్ రోడ్డు మీదుగా వెళ్ళన్న
వీళ్ళ బస్సుకే ప్రమాదం జరిగడవేమిటి?
ఇంకా జరిగిందేమిటని అడుగుతారేవండీ?
నుదుట రాసిన రాతుంది చూసేరూ....
అదిచెరపడం మన శక్యవా ఏమిటండీ? ●